5.10. DVADESET I SEDMA NEDJELJA KROZ GODINU	
Sv. Mise: 8:30 Ždala, 9:45 Gotalovo, 11:00 Gola	
6.10. Ponedjeljak Bruno	19:00 Gola: + Marija Parag
7.10. Utorak Kraljica sv. Krunice	19:00 Gola: + Katarina, Dragutin i Ivica Pašica, Treza Krodvold i ob., Ivan Perić i ob., ob, Demeter
8.10. Srijeda Demetrije	19:00 Ždala: + ob. Halavuk, Miter, Košćak, Kolarić, Novogradec i Sinjeri
9.10. Četvrtak Ivan Leonardi	19:00 Gotalovo: +Matija Premec, Ivan i Roza Dombaj, Marija Kišivan
10.10. Petak Danijel	19:00 Gola: + Dragica i Ivan Požgaj
11.10. Subota Ivan XXIII	19:00 Gola: + Vinko, Jelisava i Barica Petričević, Dragutin i Katica Blažeković
12.10. DVADESET I OSMA NEDJELJA KROZ GODINU	8:30 ŽDALA: + Katarina, Đuro i Terezija Pavešić 9:45 GOTALOVO: + Slavko, Ljuba i Ivan Jakupec, Ivan, Cila i Nikola Lovrenčić, braća Jakupec 11:00 GOLA: župna

Vjeronauk: 3.r – u ponedjeljak, u 13:15 sati.

Izdaje: župa Gola, tel. 048/833-222; izlazi nedjeljom;
Naklada: 250 komada

Župe Sveta Tri Kralja - Gola i Presvetog Trojstva – Ždala
DVADESET I SEDMA NEDJELJA KROZ GODINU – C
5.10.2025.

Evanđelje: Lk 17,5-10

O da imate vjere!

Čitanje svetog Evanđelja po Luki

U ono vrijeme: Apostoli rekoše Gospodinu: »Umnoži nam vjeru!« Gospodin im odvrati: »Da imate vjere koliko je zrno gorušičino, rekli biste ovom dudu: 'Iščupaj se s korijenom i presadi se u more!' I on bi vas poslušao.«

»Tko će to od vas reći sluzi svomu, oraču ili pastiru, koji se vrati s polja: 'Dođi brzo i sjedni za stol?' Neće li mu naprotiv reći: 'Pripravi što ću večerati pa se pripaši i poslužuj mi dok jedem i pijem; potom ćeš ti jesti i piti?' Zar duguje zahvalnost sluzi jer je izvršio što mu je naređeno? Tako i vi: kad izvršite sve što vam je naređeno, recite 'Sluge smo beskorisne! Učinismo što smo bili dužni učiniti!'«

Riječ Gospodnja.

DRVO U MORU

Ako bi netko učinio popis stvari, za koje naši vjernici obično mole, bilo bi sigurno na prvom mjestu zdravlje, zatim sreća u radu, uspjeh u školi i drugo. Apostoli nam daju drugačiji primjer. Isusa mole: Umnoži nam vjeru! Nije dopustio, da mu dva puta vele. Ali o vjeri im je progovorio riječima, kakve nisu očekivali. Rekao je, da bi njihova vjera morala biti tako snažna, da bi bila sposobna zapovijedati dudu, da se baci u more i taj

bi poslušao. Nije zapisano, da bi Isus sam učinio takvo čudo. Koliko znamo, nije ga učinio nijedan apostol i kasnije nijedan svetac. Zašto bi? To bi bila samo paša za oči i hrana za radoznalost. A Evanđelje je cijelo usmjereno na duhovnost, zato i Isusov primjer ima duhovno značenje. Želi reći, da moraju biti vjeri moguća takva djela, koja prerastaju čovjekove sposobnosti. A takvih djela u životopisima svetaca ne nedostaje. Koliko ih je radi Isusa ostavilo oca i majku, braću i sestre, polja i travnjake i sve ostalo i pošli su za Njim.

Drugi su zaista ozbiljno shvatili Isusovo obećanje: Tko izgubi život radi mene, naći će ga. Išli su u smrt u vjeri, da će primiti vječni život. Takva vjera premašuje ljudsku pamet i vri jedi više od one, koja bi dud bacila u more. Šutjeti, kada si uvjeren, da ti se čini nepravda; ne praviti se mučenikom, kada te zapostavljaju; opraštati radi vjere u Isusa veće je junaštvo i dokaz dublje duhovnosti, za naše međusobne odnose je veće značenje, nego presađivati drveće u more. Dobro djelo, za koje nisi primio ni zahvalnost, ni plaću, ni osjećajno zadovoljstvo, nego si ga učinio iz čiste vjere - zar ne vrijedi više, nego u vodu bačeno drvo?

Davati za Bog plati, kada nisi očekivao, da će ti ikada biti vraćeno, nego se samo pouzdati u Božju računicu, znači jaču vjeru, nego premještati gore i presađivati drveće. Gdje je Bog našao takvu vjeru, preuzet će brigu i za zdravlje, rad, školu i sve ostalo. Ne radi se samo o tome. Samo takva vjera svjedoči za Boga. Sve drugo je: daj dam.

Franc Cerar

Blažena Djevica Marija od Krunice (ili Gospa od Ružarija) blagdan je nastao kao spomen na veliku pobjedu kršćanske flote nad turskom u glasovitoj bitki kod Lepanta 7. listopada 1571. Pobjeda se pripisuje molitvi krunice na koju je pozvao cijelo kršćanstvo tadašnji papa sv. Pio V.

Blagdan ima povijesnu pozadinu. U 16. stoljeću Europa se našla pred velikom opasnošću od turske vojske koja je osvajala nove krajeve i prijetila cijeloj Europi. U nizu različitih poticaja na otpor papa Pio V. pozvao je godine 1569. kršćanski svijet i na molitvu svete krunice. Dana 7. listopada 1571. došlo je do odlučne pomorske bitke kod Lepanta (u Korintskom zaljevu, u Grčkoj) u kojoj je ujedinjena španjolska, venecijska i papinska flota, pod zapovjedništvom Don Juana d´Austria, pobijedila tursku silu. Na uspomenu velike pobjede papa dan 7. listopada proglašava blagdanom "Gospe Pobjede". Godine 1573. spomendan mijenja ime u "Blagdan svete Krunice", odnosno "blagdan Kraljice od Krunice". U krajevima gdje se krunica zove ružarij i blagdan nosi ime "Gospe od Svetog Ružarija" ili slično.

Povijest krunice

Početkom 12. stoljeća na Zapadu se širila praksa recitiranja molitve "Zdravo Marijo". Od te molitve bio je poznat i recitiran samo njezin prvi dio anđeoski pozdrav i Elizabetin blagoslov. Tek pred kraj 15. stoljeća, kada se raširio običaj moljenja "Sveta Marijo", bilo je pridodano izgovaranje imena Isus, i završni Amen.

Njemački kartuzijanac Henrik Kalkar (1328. – 1408.) podijelio je 150 Zdravo Marija na 15 desetki između kojih je umetnuo molitvu Oče naš. Nekako u isto vrijeme nastaje legenda o nastanku krunice od strane svetog Dominika, utemeljitelja Reda dominikanaca, koju je osobito širio njegov subrat Alan de la Roche.

Izvor*: www.bitno.net*